MAJLIS AGAMA ISLAM WILAYAH PERSEKUTUAN

lwn.

LIM EE SENG & SATU LAGI

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
MOHD SAARI YUSOFF H
[GUAMAN NO: S1-21-117-1994]
28 FEBRUARI 2000

PEWARISAN: *Pentadbiran pesaka - Surat kuasa mentadbir - Pembatalan - Samada waris-waris bukan beragama Islam boleh mewarisi harta pesaka orang beragama Islam - Samada tidak mempunyai kepentingan benefisial - Samada surat kuasa mentadbir harus dibatalkan*

Simati dalam kes ini telah memeluk agama Islam semasa hayatnya. Selepas kematian si mati, defendan-defendan, iaitu isteri dan anak perempuan si mati, telah memperoleh surat kuasa mentadbir bagi mentadbir harta pesaka si mati. Fakta menunjukkan kedua-dua defendan tidak beragama Islam, dan plaintif, dengan itu, memohon supaya surat kuasa mentadbir yang dikeluarkan kepada defendan-defendan diisytiharkan batal dan tak sah. Defendan-defendan membuat tuntutan balas antara lain untuk deklarasi bahawa mereka berhak menjadi pentadbir dan wakil kepada harta pesaka si mati.

Diputuskan:

[1] Prinsip dalam kes *Re Timah* terpakai dalam kes ini. Kepentingan benefisial defendan-defendan dalam harta pesaka si mati tidak pernah wujud dalam kes ini, dan kesannya mereka tidak berhak untuk mewarisi harta pesaka tersebut.

[2] Mengambilkira prinsip yang terpakai, dan s. 34 Akta Probet dan Pentadbiran 1959, ianya sesuai dan wajar untuk mahkamah membatalkan surat kuasa mentadbir yang dikeluarkan kepada defendan. Plaintif bebas untuk memfail semula bagi mendapatkan surat kuasa mentadbir.

[Penghakiman untuk plaintif; tuntutan balas defendan ditolak.]

Kes yang dirujuk:
Aeswari Visuvalingam v. Government of Malaysia [1990] 1 MLJ 86 ***(dibezakan)***
Re Timah Abdullah [1941] MLJ 52 ***(diikuti)***
Tang Sung Mooi v. Too Miew Kim [1994] 3 MLJ 117 ***(dibezakan)***

Perundangan yang dirujuk:
Distribution Act 1958, s. 2
Probate and Administration Act 1959, s. 34

Bagi pihak plaintif - Baharuddin Ali (Kadariah Abdul Karim bersamanya); T/n Baharuddin Ali & Co
Bagi pihak defendan-defendan - Azhar Arman Ali; T/n Hisham, Sobri & Kadir

Dilaporkan oleh WA Sharif

PENGHAKIMAN

Mohd Saari Yusoff H:

Dalam writ dan penyata tuntutan, plaintif menuntut seperti berikut:

(i) Surat kuasa mentadbir yang telah diberikan kepada defendan-defendan diisytiharkan batal dan tak sah seterusnya dimansuhkan;

(ii) Surat kuasa mentadbir harta pesaka dan harta benda si mati diberikan kepada plaintif.

Manakala dalam tuntutan balas defendan-defendan, mereka menuntut seperti berikut:

(i) satu deklarasi bahawa defendan-defendan berhak menjadi pentadbir dan wakil kepada harta pesaka si mati;

(ii) Satu deklarasi bahawa defendan-defendan berhak membahagikan harta pesaka si mati kepada kesemua waris/benefisiari si mati yang bukan Islam termasuk defendan-defendan sendiri;

(iii) satu deklarasi bahawa Akta Pembahagian 1960 terpakai terhadap pesaka seorang Islam;

(iv) Surat kuasa mentadbir yang telah diberikan kepada defendan-defendan dikekalkan;

(v) Defendan-defendan, sebagai pentadbir dan wakil dibenarkan memohon untuk membahagikan harta pesaka si mati kepada kesemua waris/ benefisiari si mati yang bukan Islam termasuk defendan-defendan sendiri.

Ringkasan Fakta Kes

Perkara yang dipertikaikan ialah harta benda seorang bernama Chew Toong Lee @ Ali Cheow bin Abdullah (si mati) bernilai RM265,315.71 (provisional). Chew telah memeluk agama Islam dan didaftar sebagai seorang Islam pada 23 Januari 1973. Chew meninggal dunia pada 28 Julai 1988. Semasa hayatnya sebagai seorang Islam, Chew tidak pernah kembali kepada agama asalnya atau memeluk agama lain.

Defendan pertama merupakan isteri kepada Chew di bawah Undang-Undang Sivil dan hasil perkahwinan dengan Chew, mereka mempunyai dua orang anak perempuan, iaitu defendan kedua dan seorang lain. Surat kuasa mentadbir (LA) untuk harta pesaka Chew telah dikeluarkan pada 27 Ogos 1992 kepada defendan-defendan.

lsu

lsu untuk diputuskan ialah samada defendan-defendan mempunyai kepentingan benefisial (beneficial interest) dalam pesaka si mati (Chew Toong Lee @ Ali Cheow bin Abdullah).

Pendapat

Akta Pembahagian No. 1/1958 s. 2, di antara lain, berbunyi:

> Nothing in this Act shall apply to the estate of person professing the Muslim religion or shall affect any rules of Muslim law as varied by local custom in respect of the distribution of the estate of any such person ...

Dalam kes *Re Timah binti Abdullah* [1941] MLJ 52, Gordon-Smith J (pada masa itu) berkata:

> The Shafii school or interpretation of Muhammadan Law is applicable in Malaya and both according to *Tyabji's Principles of Muhammadan Law* (2nd Edition) page 834 paragraph 4 and *Howard's Translation of the Minhaj et Talibin*, paragraph 9 page 253, **an infidel is excluded from and cannot succeed to the estate of a Muhammadan**. There are other cases of exclusion from inheritance with which I am not concerned specifically. (emphasis added)

Fakta-fakta dalam kes tersebut adalah seperti berikut. Timah binti Abdullah (si-mati) adalah wanita Jepun dan telah memeluk agama Islam setelah berkahwin dengan Haji Hassan. Kedua-dua suami isteri telah meninggal dunia tanpa meninggalkan anak hasil dari perkahwinan mereka. Defendan pertama dan kedua, masing-masing merupakan ibu dan abang kepada Timah (si-mati). Kedua defendan bukan beragama Islam. Dalam kes tersebut, mahkamah memutuskan, dengan mengiktirafkan Undang-Undang Islam sebagai Undang-Undang yang terpakai dalam kes tersebut, waris-waris bukan beragama Islam tidak berhak mewarisi harta pesaka orang beragama Islam.

Apakah nas undang-undang untuk menyokong kes defendan-defendan? Dalam penghujahannya, penguambela yang bijaksana telah merujuk kepada kes *Tang Sung Mooi v. Too Miew Kim* [1994] 3 MLJ 117. Dalam kes tersebut, pempetisyen (suami) dan responden (isteri) adalah suami isteri yang diiktiraf di bawah Law Reform Act 1976. Dalam tahun 1991, *decree nisi* telah diberi oleh mahkamah sementara perbicaraan mengenai 'ancillary

relief' ditangguhkan. Dalam kes tersebut, yang menjadi konsen kepada mahkamah ialah tentang bidangkuasa mahkamah untuk mendengar permohonan mengenai 'ancillary relief' memandangkan pempetisyen telah memeluk agama Islam selepas *decree nisi* diberi. Dalam kes tersebut, keputusan mahkamah adalah memihak kepada responden (isteri) di atas alasan, obligasi suami berbangkit dari perkahwinan tersebut tidak boleh dielakkan dengan si suami memeluk agama Islam.

Dalam kes *Aeswari Visuvalingam v. Government of Malaysia* [1990] 1 MLJ 86, yang menjadi konsen kepada mahkamah ialah mengenai pentafsiran kepada peruntukan dalam Akta Pension 1980. Jadi, *'ratio decidendi'* dalam kes tersebut tidak boleh membantu kes defendan-defendan.

Berbalik kepada kes kini, adalah tidak dipertikai bahawa si mati (suami) telah memeluk agama Islam dan juga tidak dipertikai bahawa defendan pertama (isteri) dan defendan kedua (anak perempuan) tidak beragama Islam. Pada hemat saya, adalah jelas bahawa prinsip dalam kes *Re Timah (supra)* terpakai kepada kes kini. Dalam hubungan ini, kes *Tang Sung Mooi (supra)* boleh dibezakan. Dalam kes tersebut, adalah diputuskan, obligasi si suami di bawah perkahwinan bagi pasangan bukan beragama Islam tidak boleh dielakkan dengan si suami memeluk agama Islam. Manakala, dalam kes kini, kepentingan benefisial (beneficial interest) defendan-defendan dalam pesaka simati tidak pernah wujud. Kesannya, mereka tidak berhak untuk mewarisi harta pesaka Chew (si-mati).

Kesimpulannya, ekoran dari pendapat (ruling) di atas dan dengan berlandas kepada s. 34 Akta Probet dan Pentadbiran 1959, saya memutuskan, dengan tindakan kini, ia adalah sesuai dan wajar untuk mahkamah membatalkan surat kuasa mentadbir (L.A.) yang dikeluarkan kepada kedua defendan.

Di atas sebab-sebab di atas, mahkamah memberi penghakiman untuk plaintif dan menolak tuntutan balas defendan-defendan. Seterusnya, bagi prayer 9(i) dalam penyataan tuntutan, mahkamah perintah seperti dipohon; sementara bagi prayer 9(ii), plaintif diberi kebebasan untuk memfail semula. Kos kepada plaintif.